

اللّهُمَّ يَا هادِي الطَّالِبِينَ إِلَى سَبِيلِ الْمَهْدِيِّ وَ مَنْقُذِ التَّائِبِينَ... ...

حضرت عبدالبهاء

Original English

٢٣٦

اللّهُمَّ يَا هادِي الطَّالِبِينَ إِلَى سَبِيلِ الْمَهْدِيِّ وَ
مَنْقُذِ التَّائِبِينَ مِنْ بَدَأَ الضَّلَالَةَ وَالْعُمَى وَمَعْطَى الْمُخْلَصِينَ النَّعْمَ وَ
الآلَاءِ وَمُجِيرِ الْمُضْطَرِّينَ فِي الْكَهْفِ الْأَوْقَى وَمُجِيبِ الدَّاعِينَ مِنْ الْمَلْكُوتِ الْأَعْلَى رَبِّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَا هَدَيْتَ الْمُهَمَّينَ
مِنْ فِيَافِي الْجَهَودِ وَأَوْرَدْتَ الْمُقْبَلِينَ عَلَى الْوَرْدِ الْمُورُودِ وَيَسَّرْتَ لِلْمُتَّقِينَ أَعْظَمَ الْأَمَالِ وَفَتَحْتَ لِلْمُشْتَاقِينَ ابْوَابَ
الْوَصَالِ مِنْ مَلْكُوتِ الْجَمَالِ وَانْقَذْتَهُمْ مِنْ نَارِ الْحَرْمَانِ حَتَّى سَرَعُوا إِلَيْكَ وَوَرَدُوا عَلَيْكَ وَوَفَدُوا بِيَابِكَ الرَّحِيبِ
وَحَازُوا أَوْفَرَ نَصِيبٍ.

رَبِّ إِنَّهُمْ ظَمَاءُ ارْوَيْتَ غَلَّتِهِمْ بِمَاءِ الْوَصَالِ وَاسْكَنْتَ لَوْعَتِهِمْ بِيَرِدِ الْفَضْلِ وَالْأَحْسَانِ وَشَفَيتَ عَلَّتِهِمْ بِدَرِيَاقِ
رَحْمَتِكَ يَا حَنَّانَ يَا مَنَّانَ رَبِّ ثَبَّتَ أَقْدَامِهِمْ عَلَى الصَّرَاطِ وَوَسَّعَ عَلَيْهِمْ سَمَّ الْخِيَاطِ وَاجْعَلْتَهُمْ رَافِلِينَ فِي ذِيَولِ الْعَزَّةِ
السَّرْمَدِيَّةِ إِلَى أَبْدِ الْآَبَادِ.

إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمَعْطِيُّ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ

ای یاران روحانی حمد خدا را پرده برانداختید و دلبر مهربان شناختید و از مکان بلا مکان تاختید و در جهان
حضرت یزدان خیمه برافراختید و باهنج خوشی بخمامد و نعوت حی قیوم پرداختید و نغمه جانسوز بنواختید
هزار آفرین که مشاهده نور مبین نمودید و در خلق جدید فریاد فتیار ک الله احسن الخالقین برآوردید نطفه بودید
طفل رضیع گشتید و از نئی عزیز لبی عرفان توشیدید و بیلوغ رسیدید و فلاح و نجاح یافتید حال وقت
خدمتست و هنگام عبودیت حضرت احادیث از افکار مختلفه فراغت یابید و بلسان فصیح بلاغت بنایید و بحمد و

oceanoflights.org

ستایش حضرت مقصود مجامع و محافل بیارائید تا این فیض مانند سیل منحدر گردد و جهانرا گل و ریاحین بیاراید آن سیل نصائح و وصایاست و تعالیم و تکالیف حضرت کبریا.

ای یاران جهانرا ظلام عناد فرا گرفته و گردد بعضا احاطه نموده نار عدوانست که شعله بعنان آسمان زند سیل خونریز است که از دشت و کهسار جاری و ساری و جمیع نفوس در نهایت بیقراری پس احبابی الهی باید سبب محبت آسمانی گردند و الفت روحانی بخشنده و بوجب وصایا و نصائح رحمانی با جمیع خلق بهایت صدق و مهربانی رفتار کنند و با عموم بخیر خواهی معامله نمایند دوستانرا جانفشانی کنند و دشمنانرا کامرانی خواهند بدخوی را دلخوئی کنند و سینگر را مهربور باشند تشنگانرا آب گوارا گردند و مریضانرا شفای عاجل دردمدارنا درمان گردند و مصیبت زده گانرا تسلي وجدان گمراهانرا نور هدایت گردند و سرگشتشگانرا رهبر پرعنایت کورانرا دیده بینا شوند و گرانرا گوش شنوا مرد گانرا حیات ابدیه باشند و افسرد گانرا مسرت سرمدیه.

ملوک عادل را ملوک باشند و امیر باذل را رعیت خوش سلوک اطاعت حکومت نمایند و در امور سیاسیه مداخله نمایند توجه بنیر آفاق کنند و بتحسين اخلاق پردازند *